

ת"פ 8447/12/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד אגבאריה,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 8447-12-21 מדינת ישראל נ' אגבאריה

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר
המאשימה

נגד

הנאשם
מוחמד אגבאריה, (עצור בפיקוח)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שגב אדלר

ב"כ הנאשם: עו"ד עאדל בויראת

הנאשם בעצמו

גזר דין

ההליך וכתב האישום

1. הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הסדר הטיעון כלל את תיקון כתב האישום, אך לא כלל הסכמה לעניין העונש, ובעניין זה הוסכם כי כל צד יוכל לטעון את טענותיו באופן חופשי.

2. באישום הראשון לכתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי בין הנאשם לבין נזיה אגבאריה, יליד 1979, המתגורר בכפר מוצמוץ (להלן: "נזיה"), ישנה היכרות מוקדמת על רקע קרבה משפחתית.

בחודשים שקדמו לתאריך 12.5.2021, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ביקש נזיה הלוואה כספית מהנאשם בסך 50,000 ₪ (להלן באישום זה: "ההלוואה"). הנאשם נענה לבקשתו של נזיה ונתן לו את הסכום האמור, תוך שסוכם בין השניים כי ההלוואה תישא ריבית חודשית קבועה בסך 8,000 ₪ (להלן באישום זה: "הריבית") והקרן תיוותר בעינה עד למועד החזרת מלוא סכום ההלוואה. משלא עמד נזיה בחלק מתשלומי הריבית בגין ההלוואה, נוצר לו חוב כלפי הנאשם בסכום כולל של 80,000 ₪ (להלן

באישום זה: "החוב".

ביום 12.5.2021 שלח נזיה לנאשם הודעה באמצעות הטלפון הנייד, בה כתב כי לא יוכל לשלם את תשלום הריבית החודשית מכיוון שהוא שוהה בבית החולים. בעקבות כך, הטיל הנאשם אימה על נזיה, בהשיבו לו בהודעה, בה נכתב, בין היתר: "באלוהים אני הולך לחגוג עליך יא זול יא מניאק יא הומו", "אני אראה לך", "אני אדרוך עליך, אזיין אותך", "אני אראה לך מה אגרום לו לעשות לך היום", "יא מניאק", "באיזה בית חולים אתה". בתגובה לכך, שאל נזיה את הנאשם מדוע הוא מאיים עליו והסביר לו שהוא במצב קשה. הנאשם השיב לו, בין היתר, "כן, אני אזיין אותך, יא מניאק", "רק שאראה אותך יא מניאק". כל זאת עשה הנאשם בכוונה להפחיד את נזיה וכדי להניע אותו לשלם לו את סכום החוב.

בתאריך 16.5.2021 שלח נזיה לנאשם הודעה, בה כתב כי ישלם לו 4,000 ₪ בצהריים. בתגובה כתב לו הנאשם "נשבע בכל אלה שמתו, אל תביא פחות מ-4,000", וזאת בכוונה להפחידו וכדי להניע אותו לשלם לו את כספי החוב.

ביום 19.5.2021 שלח הנאשם לנזיה הודעה באמצעות הטלפון הנייד ושאל היכן הוא. נזיה השיב לנאשם כי הוא עתיד לקבל הלוואה מהבנק בסך 4,000 ₪ בכפוף לחתימה של אדם אחר, ובהמשך הוסיף "שכח ממני בשישי שבת, שישי בבוקר אראה אותך". בתגובה לדברים אלה, ומתוך כוונה להפחידו ולהניעו לשלם לו את כספי החוב, השיב הנאשם לנזיה "מה זה שכח ממני, אתה נשבעת בכבוד של אשתך והבנות שלך, תביא לי חלק היום ו-2,000 ביום שישי, אל תגרום לי להתעצבן, יא מניאק יא שקרן". לאחר שנזיה כתב לנאשם כי הוא שוהה בבית החולים, איים עליו הנאשם בהודעה, בה נכתב "הנה אני בא, אני אזיין את האלוהים של הבית ספר עליך, יא נוכל, ככה כל אחד שמהמר כמוך, אתה רוצה שארים יד זהו הגיע עד השיא יא מניאק, חודשיים אתה דוחה אותי יא מניאק".

בעקבות איומיו ומעשיו של הנאשם כמתואר לעיל, שילם לו נזיה את כספי החוב בסך כולל של 80,000 ₪.

3. באישום השני נאמר כי מג'ד עויס, יליד 1988 (להלן: "מג'ד") וספא עויס, ילידת 1988 (להלן: "ספא"), הם בני זוג המתגוררים בבאקה אל גרביה. בין מג'ד לנאשם קיימת היכרות מוקדמת על רקע קשרי חברות.

במהלך שנת 2021, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נקלע מג'ד למצוקה כלכלית, בעקבותיה פנה לנאשם בבקשה לקבלת הלוואה כספית. הנאשם נענה לבקשתו והלוואה לו בשני מועדים שונים סכומי כסף בסך כולל של 40,000 ₪ (להלן בפרק זה: "ההלוואה"). סוכם בין הנאשם למג'ד כי ההלוואה תישא ריבית חודשית קבועה בסך 6,000 ₪ (להלן באישום זה: "הריבית") וכי הקרן תיוותר בעינה עד למועד החזרת מלוא סכום ההלוואה. לאחר שהתקשה מג'ד לעמוד בתשלומי הריבית כסדרם, פנה לנאשם וביקש ממנו הלוואה נוספת בסך 15,000 ש"ח (להלן: "ההלוואה הנוספת"), והנאשם הסכים בתמורה להעברת רכבו של מג'ד אליו. לצורך הבטחת תשלומי ההלוואה וההלוואה הנוספת, העביר מג'ד לנאשם, כפי בקשתו,

המחאות כספיות השייכות לספא. הנאשם העביר את ההמחאות לידי אחרים ללא הסכמתו של מג'ד וללא ידיעתו.

משהתקשה מג'ד בכל זאת לעמוד בתשלומי ההלוואה והריבית כסדרם, נוצר לו חוב לנאשם (להלן בפרק זה: "החוב"). מג'ד הסביר לנאשם כי הוא במצוקה, ובתגובה אמר הנאשם למג'ד כי הכסף שייך לאחרים.

כחודש לאחר מועד מתן ההלוואה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הטיל הנאשם אימה על מג'ד, באופן שהגיע בסמוך לביתו של מג'ד ברכב, ביחד עם ארבעה אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים"), וזאת בכוונה להפחידו ולהניעו לשלם לו את החוב. במעמד זה, בפחדו מפני הנאשם, מסר לו מג'ד סכום כסף בסך 6,000 ₪. אביו של הנאשם, סאמי עויס (להלן: "סאמי"), אשר הבחין בחלק מההתרחשות המתוארת, הבטיח לנאשם ולאחרים לשלם את החוב של מג'ד, מתוך רצון לעזור לו.

בתאריך 18.8.2021, בשעה 11:45 לערך, התקשר הנאשם למג'ד ודרש לקבל סכום כסף בגין ההלוואה. במהלך השיחה איים הנאשם על מג'ד, באומרו, בין היתר, "היום אתה משיג לי את הכסף, היום... אני כבר שנה מחכה... היום אתה משיג לי אותם, היום אני ארצח אותך, ארה בך, ארצח אותך, חושב שאני פראייר אצלך?". מיד לאחר מכן, התקשר הנאשם למג'ד פעם נוספת, ואיים עליו באומרו "תכין את הכסף היום לפני שאגיע ואזיין אותך". כל זאת, בכוונה להפחיד את מג'ד ועל מנת להניעו לשלם את החוב.

בעקבות איומיו ומעשיו של הנאשם כמתואר לעיל, ומשנודע הדבר לסאמי, ביקש סאמי כסף מקרובי משפחתו, והוא ואחיו של הנאשם, מואמן עויס, שילמו לאנשים מטעמו של הנאשם את סכום ההלוואה וההלוואה הנוספת בסך כולל של 55,000 ש"ח. בהמשך לכך, החזיר הנאשם למג'ד את הרכב שלקח ממנו.

4. לאחר הרשעתו של הנאשם, נעתרתי לבקשת סנגורו והוריתי על הפנייתו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בטרם שמיעת הטיעונים לעונש. זאת, בשם לב לכך שמדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, הסובל מבעיות בריאות ומצוי מזה תקופה ארוכה תחת צו פיקוח מעצרים.

תסקיר שירות המבחן

5. בתסקיר שירות המבחן מיום 12.2.2023 נאמר כי הנאשם בן 29, נשוי ואב לתינוק בן שנה וחצי, אשר טרם מעצרו עבד בעסק של גיסו בתחום השיפוצים. בילדותו התמודד הנאשם עם בעיות רפואיות בלב, עבר שני ניתוחים והיה מצוי במעקב רפואי עד הגיעו לגיל 18, כאשר מאז הבריאה והורשה לחזור לתפקוד תקין ללא צורך בהמשך מעקב. הנאשם השלים 12 שנות לימוד והינו בעל תעודת בגרות מלאה. הלה שלל שימוש בסמים, הימורים והתרועעות עם חברה שולית. לדבריו, בגיל 21 לערך התנסה בשתיית אלכוהול מספר פעמים כשהיה לבדו מבלי שפיתח תלות, אך לאחר שנעצר בשנת 2014 בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול,

הפסיק לשתות כליל.

הנאשם שיתף כי בשנים האחרונות הוא מתמודד עם מצב כלכלי ירוד, וכי צבר חובות בהוצאה לפועל משנת 2013 אותם התקשה להסדיר, ואלה הובילו, בין היתר, לעיקול חשבונות ורישיונו.

במישור המשפחתי מדובר בבן השלישי בסדר הילודה במשפחה שמנתה זוג הורים ושישה אחים ואחיות. לפני כחמישה חודשים, בעקבות התדרדרות במצבו הרפואי, נפטר אביו. הנאשם התייחס להיותו אב לתינוק כגורם המדרבן אותו להתנהלות יותר אחראית ורצינית בחייו, על מנת להוות לבנו בעתיד דמות אב יציבה. מלבד זאת, התקשה הנאשם להרחיב ולהעמיק בנוגע להתנהלותו לאורך השנים במישור הזוגי, הרגשי והמשפחתי, ובתוך כך ניסה להציג פסאדה מתפקדת ותקינה. עיון ברישומי הפלילי מעלה כי הוא נעדר הרשעות קודמות.

6. בהתייחסו לעבירות מושא הדיון, ביטא הנאשם צער וחרטה על התנהלותו המאיימת, לקח אחריות פורמלית על המיוחס לו באישום הראשון ואחריות חלקית ביחס לאישום השני, תוך ששלל חלק מהמתואר באישום זה, בין היתר בכל הנוגע להגעה לבית המתלונן עם אחרים בכוונה להפחידו ולהניעו לשלם את החוב. לדבריו, מדובר היה במכרים ששהו ברכבו כיוון שהיו בדרכם לנסיעה משותפת אחרת.

הנאשם תיאר כי נקלע לנסיבות המתוארות בכתב האישום נוכח רצונו לעזור למתלוננים, אשר פנו לעזרתו בשל מצוקה כלכלית, תוך שסמך עליהם שיחזירו חובם בשל קרבה משפחתית וחברית קודמת עם כל אחד מהם. לדבריו, לאורך תקופה ממושכת לא החזירו המתלוננים את חובם באמתלות שונות, כשלתפיסתו הם התחמקו ממנו והתנהלו כלפיו באופן מזלזל ומניפולטיבי. לתחושתו, המתלוננים ניצלו את תמימותו וטוב לבו, ורגשות אכזבה עצמית וחוסר ביטחון שחש, הובילו להצטברות כעס והתנהלות מאיימת ותוקפנית כלפיהם כדרך לחדד בפניהם כי נדרש מהם להשיב את חובם. באשר למתלונן מג'ד, מסר הנאשם כי הוא ציין בפניו מבעוד מועד כי יפנה לגורמים פרטיים לצורך השגת הלוואה עבורו, ועל כן, לצד תחושת הניצול והאכזבה, חווה בנוסף פחד מתגובת גורמים אלו כלפיו באם לא יוחזר החוב כנדרש.

הנאשם הדגיש כי התנהגותו והנסיבות המתוארות בכתב האישום הן חריגות לאורח חייו התקין, שאינו כולל מעורבות פלילית או חבירה לחברה שולית ובעייתית. לדבריו, לו ולגורמים הפרטיים מהם לוהו כסף עבור מג'ד היכרות מצומצמת בלבד מתוקף מגוריהם באותו אזור. הנאשם ביטא הכרה בבעייתיות שבהתנהגותו, וציין כי בדיעבד הוא מבין שהיה עליו להתנהל באופן מאופק ושקול, ללא שימוש באיומים. מעורבותו בעבירה זו הובילה לפגיעה בדימויו העצמי ואכזבה מהתנהלותו, שכן לדבריו הוא אינו מאופיין בדפוסים אלימים או קשיי שליטה בכעסים. בנוסף ביטא הנאשם תחושות אכזבה ותסכול נוכח ההליך המשפטי המתנהל נגדו והמחירים הכבדים אותם הוא נאלץ לשלם בגינו, אשר סייעו לו בחידוד גבולות והפקת לקחים בעתיד. לצד זאת, התקשה הנאשם להסביר מדוע המתלוננים פנו דווקא אליו בבקשה להלוואת סכומי כסף גדולים חרף היותו מצוי בחובות מזה מספר שנים.

7. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל יכולות ורבליות טובות, הממוקד בהדגשת תפקודו התקין לאורך חייו, אשר מכיר בבעייתיות של התנהלותו התוקפנית כלפי המתלוננים ומבטא על כך צער וחרטה. עובדת היותו אב טרי לתינוק הינה גורם מדרבן לשינוי עבורו וההליך המשפטי מהווה עבורו גורם הרתעתי ומציב גבול.

יחד עם זאת, להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה בהתבוננות פנימית באשר לנסיבות הניצבות ברקע למעשיו, מתקשה לשתף באורחות חייו ובקשייו, נוקט במנגנונים של הכחשה והסתרה ונוטה להציג עצמו כקורבן נעדר אינטרסים אישיים שפעל מתוך רצון טוב. צוין כי רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע לנסיבות שהובילו להתנהלותו הפלילית, אשר להערכת שירות המבחן משקפות התחברות לאוכלוסייה שולית והתנהלות כלכלית בעייתית ולא תקינה, תוך בחירה בפתרונות המבטאים דפוסים אלימים ועברייניים הנטועים באישיותו. הנאשם התקשה להסביר פערים משמעותיים בין התיאור שמסר על אודות תפקודו הנורמטיבי בחייו, לבין התנהלותו בפועל.

8. חרף הסכמה מילולית מצדו ליטול חלק בהליך טיפולי, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נעדר פניות ובשלות לכך, וכי אינו מכיר בדפוסים בעייתיים הקיימים אצלו הדורשים התערבות טיפולית.

בסיכומו של דבר, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והמליץ על הטלת ענישה מוחשית והרתעתית אשר תפחית מהסיכון להישנות עבירות מצדו בעתיד.

ראיות לעונש

9. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש.

ההגנה הגישה שני הסכמי סולחה שנערכו בין הנאשם לבין כל אחד מהמתלוננים שסומנו במקובץ נע/1. כמו כן הוגש תדפיס סיכום רפואי (נע/2), המלמד על הבעיות הקרדיאליות מהן סבל הנאשם בילדותו.

טיעונים לעונש

10. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שהינם שלמות נפשו של אדם, שלוותו וכבודו. נטען כי עבירות הסחיטה באיומים הפכו לתופעה מכוערת, במסגרתה הקורבנות נאלצים להתמודד עם חשש וחרדה מתמידים לחייהם, שלומם ושלום סביבתם. על כן, יש להשית ענישה מחמירה בגין עבירות אלה, שיהא בה כדי לעודד קורבנות לשבור את קשר השתיקה המאפיין אותן.

11. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הדגישה המאשימה את נחישותו של הנאשם להשיג את מבוקשו, כשלא בחל בשום אמירה שיכול ותטיל אימה על המתלוננים, החל באיום קונקרטי עליהם, דרך

איומים מרומזים וכלה באיומים לפגוע בבני משפחותיהם. התנהלותו של הנאשם הייתה בריונית וכוחנית, תוך ניצול המצוקה הכלכלית אליה נקלעו המתלוננים לשם גביית ריביות גבוהות מהם.

12. לשיטת המאשימה, יש לראות בכל אישום כאירוע נפרד, שכן כל אחד מהם עצמאי, תחום בזמן ומתייחס למתלוננים שונים. לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנלמדת מהפסיקה אליה הפנתה, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אישום, שנע בין 2 ל-4 שנות מאסר, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

13. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי עומדות לזכות הנאשם הודייתו והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. לצד זאת, הפנתה המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן בדבר נטילת אחריות חלקית ופורמלית מצד הנאשם והסיכון להישנות עבירות מצדו בעתיד, ולהמלצתו הסופית להטיל עליו ענישה מוחשית ומרתיעה. כן נטען כי אין לתת משקל להסכמי הסולחה, משום שהענישה צריכה להינתן על המעשה.

לאור האמור, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני-גבוה של כל אחד מהמתחמים להם טענה.

14. בטיעוניה לעונש ביקשה ההגנה לאבחן את נסיבותיו של תיק זה מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה. נטען כי לא מדובר בתיק סחיטה באיומים קלאסי, בו דרש הנאשם כספים שלא הגיעו לו או דמי חסות, וכי המתלוננים לא הגישו תלונה כנגד הנאשם אלא שיחותיהם עמו עלו בעמדת האזנת סתר. המתלוננים לוו מהנאשם סכומי כסף לצרכיהם הפרטיים, תוך שהסכימו לתנאי ההלוואה, והיו צריכים להשיב את הכסף. משלא עמדו בתשלום, קילל אותם הנאשם בטלפון, אך למעשיו לא קדם תכנון ודברי האיום לא לוו בתקיפה פיזית שגרמה לנזק. נטען כי בסופו של יום, שילמו המתלוננים את חובם לנאשם בהתאם לתנאי ההלוואה.

15. לשיטת הסנגור, שני האישומים מושא כתב האישום מהווים מסכת עבריינית אחת. לפיכך, עתר לקבוע מתחם ענישה אחד בגינם, בהתאם לפסיקה אותה הציג, בה הוטלו עונשים בטווח שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר.

16. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקש ב"כ הנאשם להביא בחשבון את גילו הצעיר של שולחו, את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, את היותו נשוי ואב לתינוק בן שנה וחצי ואת פטירתו של אביו לפני שישה חודשים. כמו כן ביקש הסנגור להתחשב בתקופת מעצרו ותקופת שהותו של הנאשם במעצר באיזוק אלקטרוני. בהפנתו לאמור בתסקיר שירות המבחן, ציין ב"כ הנאשם כי עד הסתבכותו הנוכחית, ניהל מרשו אורח חיים תקין ונקלע למצב המתואר בכתב האישום נוכח רצונו לעזור למתלוננים. הנאשם ביטא צער וחרטה על התנהלותו המאיימת, לקח אחריות על מעשיו והכיר בהתנהלותו הבעייתית.

17. בסיכומו של דבר, עתרה ההגנה שלא למצות את הדין עם הנאשם.

דברו האחרון של הנאשם

18. בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו וציין כי בינו לבין המתלוננים נערכה סולחה.

דין והכרעה

אירוע עברייני אחד או מספר אירועים?

19. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, כאשר מורשע נאשם במספר עבירות, יש תחילה לקבוע האם העבירות השונות מהוות אירוע אחד או מספר אירועים, וככל שמדובר באירועים אחדים יש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד.

20. בענייננו, טענה המאשימה כי מדובר בשני אירועים עברייניים נפרדים, לגביהם יש לקבוע מתחמי ענישה נבדלים זה מזה. לעומת זאת טענה ההגנה כי מדובר במסכת עבריינית אחת שהפרדתה מלאכותית ויש לראות בה אירוע עברייני אחד.

21. המבחן לסיווג עבירות כמקימות אירוע עברייני אחד או מספר אירועים, נסקר בהרחבה בע"פ 2240/21 **מדינת ישראל נ' שמואל חיים שחר** (08.11.2021) שם נפסק כי:

"כידוע, השלב הראשון בגזירת הדין עבור ביצוע מספר עבירות, הוא בחינה אם עבירות אלה מהוות "כמה אירועים", שאז ייקבעו מתחמי ענישה הולמים לכל אחד מאירועים אלה; או שמדובר ב"אירוע אחד", שבגינו ייקבע מתחם ענישה כולל (ראו סעיף 40 לחוק; וכן: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(2) 772, 790 (2013)). בתוך כך, נדרש בית המשפט לבחון אם העבירות הנדונות מקיימות ביניהן "קשר ענייני הדוק" עד כדי שיש לראות בהן כ"אירוע אחד" כאמור (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז (29.10.2014)). בבחינה זו ייתן בית המשפט את דעתו על הנסיבות העובדתיות הרלוונטיות לעבירות, ובין היתר, יבחן "האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות" (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל, [פורסם בנבו] פסקה 22 לחוות דעתו של השופט נ' סולברג (3.9.2015)); ההדגשות במקור). לנסיבות עובדתיות אלה יש להוסיף כמובן את מספר הנפגעים שכלפיהם בוצעו העבירות, כאשר בנסיבות המתאימות, הנטייה תהא לקבוע מתחמי ענישה שונים בגין

המעשים שבוצעו בכל נפגע ונפגע (ראו: ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 17-18 (27.8.2014)). כן נקבע כי "בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו" (עניין דלאל, שם; ההדגשות במקור).

22. יישום המבחנים שנקבעו בפסיקה, כפי שנסקרו לעיל, על ענייננו מוביל למסקנה כי מדובר בשני אירועים נפרדים שאין ביניהם קשר הדוק וכי אין כל מקום להתייחס אליהם כמסכת עבריינית אחת.

נכון הוא שמדובר באותה עבירה, יחד עם זאת מדובר בנפגעים שונים בכל אחד משני האישומים ובעבירות שנעשו במועדים שונים ובזירות שונות. העבירה מושא האישום הראשון נעברה במהלך חודש מאי 2021 ואילו העבירה מושא האישום השני נעברה במהלך חודש אוגוסט של אותה שנה. לא ניתן גם לומר שהעבירה המופיעה באישום אחד נועדה לאפשר את ביצועה של עבירה המצויה באישום האחר. נכון הוא ששתי העבירות נעשו באותה שיטה של איומים, גידופים והטלת מורא על המתלוננים. יחד עם זאת, לבד מעובדה זו אין דבר משותף לשני האישומים ונראה כי ההתייחסות אליהם כאל מסכת עבריינית אחת תהא מלאכותית.

23. לפיכך, יש בכוונתי לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים, אך לגזור בסופו של דבר עונש אחד כולל, בהתאם לסעיף 40ג (ב) לחוק העונשין.

קביעת מתחם העונש ההולם

24. בבואו לגזור את עונשו של נאשם העומד בפניו, על בית המשפט לפעול בהתאם לעיקרון ההלימה, המחייב קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם נדרש בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובכלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

25. העבירה של סחיטה באיומים הינה עבירה חמורה, המחייבת החמרה עם מבצעה נוכח הקושי האינהרנטי לגלותה, שכן לרוב נפגע העבירה חושש להתלונן בשל החשש ממימוש איומו של הסוחט. עמד על כך בית המשפט בע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.11.2018), בקבעו:

"כבר נקבע לגבי עבירת הסחיטה באיומים כי היא מהווה עשיית דין עצמית הפוגעת ביסודות הסדר החברתי, כמו גם במרקם חייהם ובחירותם של הנסחטים במישור האישי והכלכלי (ראו: ע"פ 1637/13 גולן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], פסקה 15 (15.7.2014); ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], פסקה 15 (20.9.2015); ע"פ 2200/16 סויטאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], פסקה 8 (21.7.2016)). משכך, הרשעה בעבירה של סחיטה באיומים מחייבת ענישה מחמירה,

אשר תעביר מסר ברור לפיו העובר עבירה זו מסתכן בשלילת חירותו לתקופה ארוכה ותעודד את קורבנות העבירה 'לשבור את קשר השתיקה' (ראו: ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין [פורסם בנבו] (1.11.2001)).

26. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות של סחיטה באיומים הם הזכות לביטחון, פרטיות, כבוד ושלווה חיו של נפגע העבירה כמו גם הסדר הציבורי ושלטון החוק.

27. בבואי לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בענייננו נתתי דעתי ללשון המאיימת והמשתלחת בה נקט הנאשם על מנת להטיל חיתתו על המתלוננים. כן אני רואה להפנות לכך שאיומי הנאשם באישום הראשון נעשו בשלושה מועדים שונים באמצעות שליחת מסרונים בעלי תוכן מאיים ומפחיד למתלונן. מעובדות האישום השני עולה כי הנאשם לא הסתפק באיומים טלפוניים אלא הגיע ברכב עד סמוך לביתו של המתלונן, יחד עם ארבעה אחרים שזהותם אינה ידועה, וזאת בכוונה להפחיד את המתלונן ולהניעו לשלם את החוב. עובדות כתב האישום בשני האישומים מלמדות על התנהלות כוחנית ובריונית של הנאשם, המחייבת ענישה משמעותית.

בנוסף, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם ניצל למעשה את מצוקתם הכלכלית של המתלוננים שנזקקו ללוות ממנו כספים, וזאת על מנת לגבות מהם ריבית נשך חריגה ומשלא עמדו בהתחייבויותיהם, פתח במסכת איומים שנועדה להניעם לשלם לו את הכספים שדרש.

28. הנזק שנגרם למתלוננים כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא כספי, ולא פחות חמור ממנו הוא הנזק הנפשי שיש להניח כי נגרם להם כתוצאה מהאימה והפחד שהטיל עליהם הנאשם באיומיו.

אף פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם אילולא הופסקה הסחיטה לאחר התערבות המשטרה, הוא גדול, שכן אין לדעת באם היה הנאשם נמנע מלממש את איומיו בדרך של פגיעה פיזית במתלוננים כפי שאיים, במידה ואלה לא היו נענים לדרישותיו.

29. לאחר שבחנתי את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בענייננו, את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען ואת מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד משני האירועים נע בין 12 עד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בצירוף עונשים נלווים.

גזירת העונש בתוך המתחמים

30. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחמים שנקבעו לעיל, ראיתי להביא בחשבון את הודאתו בעבירות שיוחסו לו ואשר ניתנה עוד בטרם החלה שמיעת הראיות בתיק. בנוסף, ראיתי להביא בחשבון את

העובדה כי מדובר במי שנעדר כל עבר פלילי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עד כה והנו אב לתינוק בן שנה וחצי. כמו כן נתתי דעתי למצבו הבריאותי של הנאשם כפי שעלה מהמסמכים שהוצגו בפניי.

31. מצד שני, תסקיר שירות המבחן מצדד בענישה מוחשית ומרתיעה שתפחית מהסיכון להישנות עבירות מצדו של הנאשם בעתיד. לא זו בלבד ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לגביו, אלא שצוין, בין היתר, כי הנסיבות שהובילו להתנהלותו הפלילית של הנאשם משקפות התחברות לאוכלוסייה שולית לאורך חייו, התנהלות בעייתית ולא תקינה בכל הקשור להיבט הכלכלי בחייו, תוך בחירה בפתרונות לא אדפטיביים להתמודדות, המבטאים דפוסים אלימים ועברייניים הנטועים באישיותו. בנסיבות, סבר שירות המבחן כי הנאשם זקוק לענישה מוחשית והרתעתית, כאמור.

32. סיכומי של דבר, על יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנאשם בגין שני האירועים מושא הדיון עונש כולל כדלקמן:

א. 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 3.11.2021 ועד 7.3.2022.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 1.5.2023 בשעה 08:00 בבית מעצר "קישון" כשבדיו תעודה מזהה. עד לתחילת ריצוי מאסרו ימשיכו לחול לגביו אותם תנאים מגבילים החלים עליו כיום.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים עבירה של סחיטה באיומים או עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגין אחת מהן.

ג. פיצוי בסך 5,000 ₪ שישולם לכל אחד מהמתלוננים (בסה"כ 10,000 ₪) וזאת, בעשרה שיעורים חודשיים שווים ורצופים ע"ס 1,000 ₪ כל אחד (500 ₪ לחודש לכל מתלונן) כאשר מועד תשלום השיעור הראשון יחול ביום 1.5.2023 ויתר התשלומים ב - 1 לכל חודש עוקב. היה ואחד התשלומים לא יסולק במלואו או במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי בתוספת ריבית פיגורים על פי דין. תשלום הפיצוי ייעשה באמצעות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, במעמד הנוכחים.

